PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKO NUTARTIS

2004 m. liepos 27 d.*

Byloje T-148/04 R

TQ3 Travel Solutions Belgium SA, įsteigta Mechelen (Belgija), atstovaujama advokatų R. Ergec ir K. Möric,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą L. Parpala ir E. Manhaeve, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

palaikomą

Wagon-Lits Travel SA, įsteigtos Briuselyje (Belgija), atstovaujamos advokatų F. Herbert ir H. Van Peer ir *solicitor* D. Harrison, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: prancūzų.

dėl prašymo, pirma, sustabdyti Komisijos sprendimų, kuriais sutarties dalies Nr. 1, nurodytos pranešime apie konkursą Nr. 2003/S 143-129409 dėl kelionių paslaugų teikimo laimėtoja išrinkta ne ieškovė, o kita įmonė, vykdymą ir, antra, nurodyti Komisijai imtis visų būtinų priemonių, kad būtų sustabdytas sprendimas sudaryti sutartį arba po šio sprendimo sudarytos sutarties galiojimas

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS
TEISMO PIRMININKAS

priima šią

Nutartį

Bylos faktinės aplinkybės ir procesas

1 1999 m. sausio 13 d. pagrindine sutartimi Nr. 98/16/IX.D.1/1 Komisija pavedė Belgijos bendrovei *International Travel* kelionių agentūros paslaugų, jos teikiamų Briuselyje dirbantiems tarnautojams, valdymą. Ši sutartis buvo sudaryta dvejiems metams su galimybe pratęsti ją tris kartus po vienerius metus, t. y. nuo 1999 m. balandžio 1 d. iki 2004 m. kovo 31 d. Įsipareigojimai 2001 m. vasario 27 d. sutarties pakeitimu pagal minėtą sutartį buvo perleisti bendrovei *TQ3 Travel Solutions Belgium* (toliau – ieškovė).

2 *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio priede* (OL, S 103, 2003) Komisija paskelbė ribotą paraiškų konkursą ADMIN/D1/PR/2003/051, skirtą kelionių agentūros teikiamų paslaugų, susijusių su pareigūnų ir tarnautojų vykimu į komandiruotes, ekspertų, konkursų laimėtojų, kandidatų ir kitų asmenų, keliaujančių Europos institucijų arba Bendrijų agentūrų prašymu ar sąskaita, sutartims sudaryti.

3 Iš bylos medžiagos matyti, kad Komisija anuliavo šį pasiūlymą dėl atitinkamų Bendrijos institucijų pasitraukimo iš konkurso.

4 Remdamasi 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatančiu išsamias Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo Finansinio reglamento įgyvendinimo taisykles (OL L 357, p. 1), 2003 m. liepos 29 d. Komisija paskelbė naują ribotą paraiškų konkursą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio priede* (OL S 143, 2003) 2003/S 143-129409, skirtą kelionių agentūros teikiamų paslaugų, susijusių su pareigūnų ir tarnautojų vykimu į komandiruotes, ekspertų, konkursų laimėtojų, kandidatų ir kitų asmenų, keliaujančių Europos institucijų arba Bendrijų agentūrų prašymu ir sąskaita, sutartims sudaryti (pranešimo apie konkursą II.1.6 skyrius). Sutartį sudarė kelios dalys, kiekviena iš jų buvo susijusi su paslaugų teikimo vieta: Briuselis (dalis Nr. 1), Liuksemburgas (dalis Nr. 2), Grange (dalis Nr. 3), Geel (dalis Nr. 5), Petten (dalis Nr. 6) ir Sevilija (dalis Nr. 7).

5 2003 m. lapkričio 28 d. registruotu laišku ieškovė pateikė Komisijai pasiūlymą dėl minėtos sutarties 1, 2, 3, 5, 6 ir 7 dalių.

6 2004 m. vasario 24 d. elektroniniu laišku Komisija informavo ieškovę, kad jos pasiūlymas sutarties daliai Nr. 1 (toliau – ginčijama sutartis) buvo atmestas, nes pasiūlyme nurodytas kokybės ir kainos santykis buvo mažesnis nei tas, kuris buvo nurodytas laimėjusiame pasiūlyme.

7 2004 m. kovo 8 d. laišku ieškovė paprašė, kad jai būtų pateikta tikslesnė informacija dėl ginčijamai sutarčiai pasirašyti atrinkto pasiūlymo pasirinkimo. Ji taip pat paprašė Komisijos sustabdyti šią paraiškų konkurso nugalėtojo nustatymo procedūrą ir nepasirašyti sutarties su šiai sutarčiai pasirašyti pasirinkta įmone.

8 2004 m. kovo 16 d. elektroniniu laišku Komisija pateikė ieškovei informaciją dėl savo 2004 m. vasario 24 d. Sprendimo nepasirašyti su ja ginčijamos sutarties ir sprendimo pasirašyti šią sutartį su kita įmone (toliau – atitinkamai nepalankus sprendimas ir palankus sprendimas) motyvų. Komisija taip pat patikslino, kad ieškovės pasiūlymas po kokybinės ir finansinės analizės buvo įvertintas 51,55 balo, o konkursą laimėjusios bendrovės *Wagon-Lits Travel* (toliau – *WT*) pasiūlymas buvo įvertintas 87,62 balo, taigi *WT* pasiūlymas buvo ekonomiškai naudingesnis, o tai pateisina ginčijamos sutarties skyrimą šiai įmonei. Komisija taip pat pažymėjo, kad *WT* pasiūlymas, nors ir gerokai mažesnės vertės nei ieškovės pasiūlymas (100 vienetų *WT* ir 165,56 vieneto ieškovės), „jai (Komisijai) nepasirodė neįprastai mažos vertės ir ji mano, kad nereikia taikyti Reglamento Nr. 2342/2002 139 straipsnio <...>“.

9 2004 m. kovo 17 d. faksu Komisija ieškovei pasiūlė pagrindinę sutartį Nr. 98/16/IX. D.1/1 dėl kelionių agentūros paslaugų, galiojančią iki 2004 m. kovo 31 d., pratęsti iki 2004 m. birželio 27 d.

10 2004 m. kovo 19 d. elektroniniu laišku Komisija patvirtino savo pasiūlymą pratęsti minėtą pagrindinę sutartį, patikslindama, kad nurodymų išsiuntimas naujai sutarties šaliai, t. y. *WT*, ir naujos sutarties įsigaliojimas gali būti numatyti tik po pagrindinės sutarties galiojimo pasibaigimo.

11 2004 m. kovo 22 d. faksu ieškovė Komisijai pranešė, kad ji nenori pratęsti pagrindinės sutarties ir dėl to ši sutartis turėtų pasibaigti 2004 m. balandžio 1 d.

12 2004 m. kovo 31 d. Komisija sudarė su *WT* sutartį dėl kelionių agentūros paslaugų teikimo Briuselyje.

13 Ieškiniu, užregistruotu Pirmosios instancijos teismo sekretoriate 2004 m. balandžio 26 d., ieškovė prašo panaikinti nepalankų ir palankų sprendimus ir atlyginti jai dėl šių sprendimų tariamai patirtą žalą.

14 Atskiru dokumentu, užregistruotu tą pačią dieną Pirmosios instancijos teismo sekretoriate, ieškovė paprašė taikyti laikinąsias apsaugos priemones siekdama, kad būtų:

— sustabdytas nepalankaus ir palankaus sprendimų vykdymas,

— nurodyta Komisijai imtis visų reikiamų priemonių, sustabdant palankaus sprendimo arba pagal šį sprendimą sudarytos sutarties padarinius.

15 2004 m. gegužės 4 d. Komisija dėl šio prašymo pateikė savo pastabas, kur mano, kad nėra nė vienos iš prašomų laikinųjų priemonių taikymo sąlygų ir dėl to šis prašymas turi būti atmestas.

16 2004 m. gegužės 5 d. Pirmosios instancijos teismo sekretoriatas perdavė ieškovei Komisijos pastabas ir 2004 m. gegužės 10 d. pasiūlė ieškovei pateikti dėl jų savo pastabas.

17 2004 m. gegužės 12 d. ieškovė, remdamasi Pirmosios instancijos teismo reglamento 105 straipsnio 2 dalimi ir 65 straipsnio b punktu, taip pat Teisingumo Teismo statuto 24 ir 26 straipsniais, siekdama, kad Komisijai būtų nurodyta pateikti tam tikrus dokumentus, t. y. 2004 m. kovo 31 d. Komisijos ir *WT* pasirašytą sutartį, *WT* pasiūlymą dalyvauti konkurse ir konkurso vertinimo komisijos ataskaitą (toliau – nagrinėjami dokumentai), kuriais, jos manymu, Komisija grindžia savo pastabų 46–49 punktus, nurodant, kad trūksta faktinių ir teisinių pareiškimų, *prima facie* patvirtinančių prašomų priemonių reikalingumą, paprašė imtis tyrimo priemonių. Ieškovė taip pat paprašė, kad Pirmosios instancijos teismo pirmininkas leistų, jog dėl minėtų dokumentų būtų išklausytos šalių pastabos.

18 2004 m. gegužės 17 d. ieškovė pateikė savo pastabas dėl 2004 m. gegužės 4 d. Komisijos pastabų. Ieškovė pakartojo savo prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo ir paprašė, kad Pirmosios instancijos teismo pirmininkas teisminio nagrinėjimo metu neatsižvelgtų į 2004 m. gegužės 4 d. Komisijos pastabų 46–49 punktus.

19 2004 m. gegužės 18 d. Komisija pateikė savo pastabas dėl prašymo taikyti tyrimo priemones ir mano, kad šis prašymas turėtų būti atmestas.

20 2004 m. gegužės 24 d. Komisija pateikė savo pastabas, atsakydama į ieškovės 2004 m. gegužės 17 d. pastabas. Komisija pakartojo savo prašymą, kad Pirmosios instancijos teismo pirmininkas atmestų prašymą (dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo) ir prašo atmesti kaip akivaizdžiai nepriimtiną ieškovės prašymą teisminio nagrinėjimo metu neatsižvelgti į 2004 m. gegužės 4 d. Komisijos pastabų 46–49 punktus.

21 2004 m. birželio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sekretoriatui pateiktu prašymu *WT* paprašė leisti įstoti į šią bylą Komisijos pusėje. Šis prašymas įstoti į bylą, remiantis reglamento 116 straipsnio 1 dalimi, buvo įteiktas šalims. Šalys dėl to neprieštaravo.

22 2004 m. birželio 28 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutartimi buvo patenkintas *WT* prašymas leisti įstoti į bylą Komisijos pusėje. *WT* buvo įteiktos visų bylos dokumentų kopijos.

23 2004 m. liepos 5 d. *WT* pateikė savo pastabas dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones. Įstojusi į bylą šalis pritarė Komisijos pastaboms. Ji prašė Pirmosios instancijos teismo pirmininko atmesti prašymą dėl laikinųjų priemonių taikymo ir atmesti kaip akivaizdžiai nepriimtiną prašymą dėl tyrimo priemonių.

24 2004 m. liepos 16 d. ieškovė pateikė savo pastabas dėl *WT* pastabų. Ji pakartojo savo prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo ir, ginčydama *WT* argumentus dėl nagrinėjamų dokumentų pateikimo, pakartojo savo prašymą nurodyti Komisijai pateikti minėtus dokumentus, taip pat kad Pirmosios instancijos teismo pirmininkas leistų, jog dėl minėtų dokumentų būtų išklausytos šalių pastabos ir kad teisminio nagrinėjimo metu nebūtų atsižvelgta į 2004 m. gegužės 4 d. Komisijos pastabų 46–49 punktus. Komisija nurodė, kad ji neturi pastabų dėl įstojimo į bylą paaiškinimų.

Dėl teisės

Dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones

25 Pagal EB 242 ir 243 straipsnius bei 225 straipsnio 1 dalį, jei Pirmosios instancijos teismas mano, kad to reikia dėl susiklosčiusių aplinkybių, jis gali sustabdyti ginčijamo akto taikymą arba nustatyti bet kurias būtinas laikinąsias priemones.

26 Darbo reglamento 104 straipsnio 2 dalis numato, kad prašyme dėl laikinųjų priemonių taikymo nurodomas bylos dalykas, aplinkybės, dėl kurių yra reikalingas skubus sprendimas ir faktiniai bei teisiniai pareiškimai, *prima facie* patvirtinantys prašomų priemonių reikalingumą. Šios sąlygos yra kumuliacinės, nes prašymai dėl laikinų priemonių taikymo atmetami, jei nėra vienos iš jų (1996 m. spalio 14 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *SCK ir FNK prieš Komisiją*, C-268/96 P (R), Rink. p. I-4971, 30 punktas).

27 Be to, prašomos priemonės turi būti laikinos ta prasme, kad jos nedaro įtakos teisės ar fakto klausimams arba, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, iš anksto negali panaikinti sprendimo, kuris bus priimtas vėliau pagrindinėje byloje (1995 m. liepos 19 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Komisija prieš Atlantik Container Line ir kt.*, C-149/95 P(R), Rink. p. I-2165, 22 punktas).

28 Be to, šio nagrinėjimo metu teisėjas, taikantis laikinąsias apsaugos priemones, turi plačius vertinimo įgaliojimus atsižvelgiant į situacijos išskirtinumą ir gali savo nuožiūra nustatyti būdą, kuriuo šios skirtingos sąlygos turi būti patikrintos bei šio nagrinėjimo tvarką, nes jokia Bendrijos teisės norma jam nenurodo plano, kuriuo remiantis būtų galima nustatyti laikino sprendimo būtinybę (minėtos nutarties *Komisija prieš Atlantic Container Line ir kt.* 23 punktas).

29 Susipažinęs su bylos medžiaga, teisėjas, taikantis laikinąsias priemones, sprendžia, ar turi visus būtinus dokumentus, kurių reikia nuspręsti dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, ir ar nereikia iš anksto išklausyti šalių žodinius paaiškinimus.

30 Šiuo atveju pirmiausia reikia išsiaiškinti dėl skubumo sąlygos.

Šalių argumentai

31 Ieškovė tvirtina, kad sąlyga dėl skubumo yra patenkinta. Ji pabrėžia, kad negalėtų sulaukti pagrindinės bylos baigties nepatirdamas didelės ir nepataisomos žalos dėl didelės rinkos dalies netekimo, dėl didelių finansinių nuostolių ir dėl grėsmės savo reputacijai.

32 Ieškovė nurodo, kad sprendimas pasirašyti ginčijamą sutartį su kitu konkurso dalyviu atima iš jos pajamas ir didelę rinkos dalį. Metinė apyvarta pagal ginčijamą sutartį būtų 44 900 000 eurų, t. y. apie 20 % ieškovės metinės apyvartos Belgijos teritorijoje. Remdamasi skirtingais skaičiavimais ieškovė teigia, kad apyvarta pagal ginčijamą sutartį sudaro nuo 16,83 % iki 23,85 % jos metinės apyvartos.

33 Ieškovė mano, kad tokios rinkos dalies ir „pagrindinio vaidmens, susijusio su kelionių agentūros paslaugų teikimu ir organizavimu Komisijos viduje Briuselyje“, praradimas reikštų nepataisomą jos vaidmens pasikeitimą rinkoje, ypač dėl sudėtingos ekonominės situacijos. Ieškovė pažymi, kad nagrinėjamos rinkos dalis kelionių agentūrų paslaugų rinkoje yra labai didelė atsižvelgiant į pastarųjų metų labai sudėtingą ekonominę situaciją, kuri dar labiau pablogės po 2005 m. sausio 1 d.,

nes po šios datos Belgijoje bus panaikinti aviakompanijų kelionių agentūroms mokami komisiniai. Dėl šios situacijos turėtų iš esmės sumažėti kelionių agentūrų pelnas.

34 Galiausiai ieškovė mano, kad prašomos laikinosios priemonės yra būtinos, nes ginčijamų sprendimų panaikinimo Pirmosios instancijos teismo pagrindinėje byloje nepakaktų, kad būtų išvengta žalos Bendrijos teisės sistemai ir ieškovei, atsižvelgiant į tai, kad sutartis tarp Komisijos ir *WT* bus visiškai arba beveik įvykdyta iki (sprendimo pagrindinėje byloje priėmimo) datos.

35 Komisija mano, kad pagal Pirmosios instancijos teismo praktiką ieškovės nurodyta žala nėra nei didelė, nei nepataisoma.

36 Dėl tariamų nuostolių Komisija mano, kad ieškovė gali apskaičiuoti savo patirtą tiesioginę žalą, kuri būtų padengta atlyginant patirtus nuostolius.

37 Komisija priduria, kad ieškovė neįrodė išskirtinių sąlygų, kurios leistų minėtą materialinę žalą laikyti didele ir nepataisoma. Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad ieškovė neįrodė nei kad nagrinėjamos rinkos praradimas sukeltų pavojų jos egzistavimui, nei kad jos padėtis rinkoje pasikeistų nepataisomai. Ieškovei nėra trukdoma atsikovoti prarastą rinkos dalį, o jos veiklos už šios rinkos dalies ribų pakaktų, kad būtų išvengta pavojaus jos egzistavimui.

38 Dėl ieškovės nurodytos nematerialinės žalos, t. y. pagrindinio vaidmens praradimo ir grėsmės reputacijai, Komisija mano, kad pagrindinio vaidmens praradimas neturi jokios reikšmės sutarties pasirašymui, o atitinkamos rinkos praradimas, kaip Pirmosios instancijos teismas jau yra nusprendęs, nedaro žalos reputacijai.

39 Galiausiai Komisija mano, kad aplinkybė, jog sutartis, kurią ji sudarė su *WT*, bus galutinai įvykdyta iki tol, kol Pirmosios instancijos teismas priims sprendimą pagrindinėje byloje, neįrodo, kad skubumo sąlyga yra patenkinta. Jei (sutartis) būtų anuliuota, Komisija galėtų atkurti ieškovės teises tik skelbdama naują konkursą ir atlygindama nuostolius.

40 *WT* pritaria Komisijos argumentams ir pabrėžia, kad ieškovė neįrodė, jog jos patirta žala yra didelė ir nepataisoma. Ji patikslina, kad ieškovė nenurodė, kaip jos apyvartos sumažėjimas 20 % galėtų paveikti jos išlikimą. *WT* pažymi, kad ieškovė priklauso tarptautinei TUI grupei, kuri yra viena iš pagrindinių Europos grupių, veikiančių kelionių organizavimo srityje, ir kurios 2003 m. apyvarta yra 19 215 milijonų eurų, iš kurių 315 milijonų gryno pelno. Dėl prarastų rinkos dalių ji nurodo, kad ieškovė galės lengvai jas susigrąžinti, jei pasibaigus dabartinei sutarčiai arba ją anuliavus ji laimėtų Komisijos organizuotą naują konkursą. Dėl reputacijos pablogėjimo *WT* pritaria Komisijos argumentams ir priduria, kad praktikoje rinkos praradimas dėl naujo konkurso nėra žalingas.

Laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo vertinimas

41 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką prašymo dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo skuba turi būti vertinama atsižvelgiant į laikino sprendimo būtinybę, kad

būtų išvengta didelės ir nepataisomos žalos šaliai, pateikusiai prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo. Pastaroji turi įrodyti, kad ji negalėtų sulaukti pagrindinės bylos baigties, nepatirdama dėl to žalos (žr. 2000 m. liepos 20 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Esedra prieš Komisiją*, T-169/00 R, Rink. p. II-2951, 43 punktą ir minėtą teismų praktiką).

42 Šioje byloje ieškovė tvirtina, kad didelė ir nepataisoma žala atsirastų dėl to, jog praradusi ginčijamą sutartį ji patirtų žalą dėl pajamų iš didelės rinkos dalies praradimo (nuostoliai) ir dėl pagrindinio vaidmens praradimo bei reputacijos pablogėjimo (nematerialinė žala).

43 Dėl ieškovės nurodytų nuostolių pastebėtina, kad, kaip tvirtino Komisija, pagal nusistovėjusią teismų praktiką tokia žala iš esmės negali būti laikoma nepataisoma arba sunkiai pataisoma, nes ji gali būti vėliau kompensuota (žr. minėtos nutarties *Esedra prieš Komisiją* 44 punktą ir minėtą teismų praktiką).

44 Šiuo atveju, kaip teisingai pažymėjo Komisija, ieškovė gali apskaičiuoti savo patirtus nuostolius ir gali ne tik pateikti ieškinį Pirmosios instancijos teismui remdamasi EB 230 ir EB 288 straipsniais, bet ir nurodyti 44 900 000 eurų dydžio nuostolius.

45 Iš to matyti, kad ieškovės nurodyti nuostoliai negali būti laikomi nepataisomais. Iš tikrųjų tokia žala yra ekonominis praradimas ir gali būti atlyginta pareiškiant ieškinius remiantis EB sutartimi, ypač remiantis EB 288 straipsniu (minėtos nutarties

Esedra prieš Komisiją 47 punktas ir 1997 m. spalio 1 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją*, T-230/97 R, Rink., p. II-1589, 38 punktas).

46 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, prašomos laikinosios apsaugos priemonės būtų pateisinamos tik tokiu atveju, kai tokių priemonių nebuvimas gali sukelti pavojų ieškovės egzistavimui arba nepataisomai pakeisti jos padėtį rinkoje (žr. šiuo klausimu minėtos nutarties *Esedra prieš Komisiją* 45 punktą)

47 Taigi ieškovė nepateikė įrodymų, kad laikinųjų apsaugos priemonių netaikymas gali sukelti pavojų jos egzistavimui arba nepataisomai pakeisti jos rinkos dalis.

48 Šiuo klausimu konstatuotina, kad ieškovė nepateikė jokių duomenų dėl savo finansinės padėties, kurie leistų laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui nustatyti pavojų jos egzistavimui. Atvirkščiai, pripažintina, kad apyvarta pagal ginčijamą sutartį, sudaranti nuo 15 % iki 25 % ieškovės metinės apyvartos Belgijoje, rodo ieškovės galėjimą išlikti tol, kol Pirmosios instancijos teismas priims sprendimą pagrindinėje byloje. Šią išvadą patvirtina ir tai, kad ieškovė veikia ir už Belgijos ribų, ji yra pakviesta pasirašyti kitas ginčijamos sutarties dalis ir priklauso plačiai ir pelningai veikiančiai tarptautinei grupei. Ieškovės argumentai dėl kelionių agentūrų sunkumų visiškai nekeičia šios išvados. Šiuo klausimu konstatuotina, jog net manant, kad kelionių agentūrų ekonominė situacija yra sudėtinga ir tokia ir liks toliau, ieškovė nepaaiškina, kaip ginčijamos rinkos praradimas gali daryti įtaką jos egzistavimui. Bet kuriuo atveju nurodyta žala nėra nepalankaus sprendimo padarinys, o kyla dėl išorinių veiksnių.

49 Dėl to, kad prašomų laikinųjų apsaugos priemonių nebuvimas lemtų nepataisomą ieškovės padėties pasikeitimą rinkoje, konstatuotina, jog ieškovė nepateikė įrodymų, kad jos padėtis pasikeistų būtent taip.

50 Iš tikrųjų ieškovė nenurodė, kad ekonominės ar teisinės kliūtys trukdytų atgauti didelę prarastos rinkos dalį (žr. 2004 m. sausio 16 d. Pirmos instancijos teismo pirmininko nutarties *Arizona Chemical ir kt. prieš Komisiją*, T-369/03 R, Rink. p. II-205, 84 punktą).

51 Ieškovė neįrodė, kad paskelbus konkursą jai bus trukdoma laimėti kitas sutartis, įskaitant ir ginčijamą sutartį, paskelbus naują konkursą. Ieškovės argumentai dėl bendros ekonominės situacijos, darančios poveikį kelionių agentūroms, neparodo, kad jos užimamos pozicijos ginčijamoje rinkoje bus nepataisomai pakeistos. Sunki ekonominė situacija vienodai darys įtaką visiems kelionių agentūrų paslaugų teikėjams. Niekas netrukdys ieškovei atgauti ginčijamą rinkos dalį, nes ji turės visas galimybes atkovoti šią rinką po konkurso paskelbimo. Atsižvelgiant į tai konstatuotina, kad ieškovės „pagrindinio vaidmens" praradimas netrukdys dalyvauti paskelbtuose naujuose konkursuose ir juos laimėti. Pastebėtina, kad tokios nuorodos yra tik vienas iš daugelio kriterijų, į kuriuos atsižvelgiama kokybinės paslaugų teikėjų atrankos metu (žr. Reglamento Nr. 2342/2002 137 straipsnį; t. p. žr. minėtos nutarties *Esedra prieš Komisiją* 49 punktą).

52 Iš to matyti, kad ieškovė nepateikė pakankamai įrodymų, leidžiančių laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui nustatyti, ar nurodomi materialiniai nuostoliai yra rimti ir nepataisomi.

53 Dėl ieškovės nurodytos nematerialinės žalos, kuria grindžiamas laikinųjų apsaugos priemonių dėl nepataisomos žalos jos reputacijai ir patikimumui būtinumas, pastebėtina, kad sprendimas pasirašyti sutartį su kita įmone nebūtinai lemia tokią žalą. Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, dalyvavimas viešame konkurse, esant viešam konkuravimui, yra vienodai rizikingas visiems dalyviams ir vieno konkurso dalyvio pašalinimas, remiantis konkurso taisyklėmis, nėra savaime žalingas (1983 m. rugpjūčio 5 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *CMC prieš Komisiją*, 118/83 R, Rink. p. 2583, 5 punktas ir minėtos nutarties *Esedra prieš Komisiją* 48 punktas).

54 Kaip teisingai pabrėžia Komisija ir *WT*, tai, jog įmonė paskelbtame naujame konkurse negali atnaujinti terminuotos sutarties, kyla iš viešųjų pirkimų konkursų periodiškumo ir nekelia grėsmes šios įmonės patikimumui ir reputacijai.

55 Be to, į ieškovės argumentus, kuriais siekiama parodyti, kad skuba atsiranda todėl, jog sutartis bus visiškai arba beveik visiškai įvykdyta prieš paskelbiant sprendimą dėl pagrindinio ieškinio, neatsižvelgta. Ši situacija nėra laikoma skubą tenkinančia aplinkybe, nes jeigu kartais Pirmosios instancijos teismas turėtų patenkinti pagrindinį ieškinį, Komisijai tektų imtis būtinų priemonių, siekiant tinkamai apsaugoti ieškovės interesus (žr. minėtos nutarties *Esedra prieš Komisiją* 51 punktą ir 1994 m. gegužės 2 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Candiotte prieš Tarybą*, T-108/94 R, Rink. p. II-249, 27 punktą). Komisija pabrėžia, kad esant tokiai prielaidai, ši institucija galėtų surengti naują konkursą, kur ieškovė galėtų dalyvauti nesusidurdama su ypatingais sunkumais. Tokia priemonė galėtų būti derinama su nuostolių atlyginimu. Taigi ieškovė nenurodė jokių aplinkybių, galinčių sutrukdyti tokiu būdu apsaugoti jos interesus (žr. minėtos nutarties *Esedra prieš Komisiją* 51 punktą).

56 Tokiomis aplinkybėmis galima daryti išvadą, kad ieškovės pateiktų įrodymų nepakanka tvirtinti, jog dėl prašomų laikinųjų apsaugos priemonių nesuteikimo ji patirtų didelę ir nepataisomą žalą.

57 Todėl prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo turi būti atmestas netikrinant, ar patenkintos kitos sąlygos, būtinos laikinosioms apsaugos priemonėms suteikti.

Dėl prašymo taikyti tyrimo priemones ir dėl prašymo teisminio nagrinėjimo metu neatsižvelgti į 2004 m. gegužės 4 d. Komisijos pastabų 46–49 punktus

Šalių argumentai

58 Ieškovė 2004 m. gegužės 12 d. prašyme ir 2004 m. gegužės 17 d. bei 2004 m. liepos 16 d. pastabose pabrėžia, kad nagrinėjami dokumentai užima svarbią vietą Komisijos paaiškinimuose kaip faktiniai ir teisiniai pareiškimai, *prima facie* patvirtinantys prašomų priemonių reikalingumą. Ieškovė tvirtina, kad jai būtų sunku bylinėtis, jeigu ji negalėtų susipažinti su visais šiais dokumentais. Nagrinėjamus dokumentus būtina pateikti atsižvelgiant į Europos žmogaus teisių konvencijos 6 straipsnį, civiliniame ar baudžiamajame procese numatantį bešališkumo reikalavimą. Ieškovė taip pat prašo teisminio nagrinėjimo metu neatsižvelgti į 2004 m. gegužės 4 d. Komisijos pastabų 46–49 punktus.

59 Komisija, palaikoma *WT*, tvirtina, kad prašymas dėl tyrimo priemonių taikymo turi būti atmestas, nes ieškovė neįrodė ginčijamų dokumentų pateikimo naudos, taip pat to, kad, jeigu nėra ypatingų aplinkybių, Komisijos vidaus dokumentai yra neprieinami, o jų pateikimas prieštarautų konkurso dalyvių teisėtų komercinių

interesų apsaugai. *WT* pridūrė, kad nagrinėjamuose dokumentuose yra slaptos informacijos ir kad jų pateikimas konkurentui pažeistų konkurencijos taisykles.

Laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo vertinimas

60 Pirmiausia konstatuotina, kad ieškovės prašymas dėl nagrinėjamų dokumentų pateikimo ir jos prašymas teisminio nagrinėjimo metu neatsižvelgti į 2004 m. gegužės 4 d. Komisijos pastabų 46–49 punktus nėra prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių, susijusių su ginčijamais sprendimais, taikymo ir gali reikšti tik prašymą dėl tyrimo priemonių arba dėl proceso organizavimo priemonių taikymo.

61 Šiuo klausimu primintina, kad pagal Pirmosios instancijos teismo Reglamento 105 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą, Pirmosios instancijos teismo pirmininkas gali nuspręsti atlikti parengtinį tyrimą. Reglamento 65 straipsnis patikslina, kad tyrimo priemonė gali būti pasirinktas prašymas pateikti dokumentus. Reglamento 64 straipsnis leidžia Pirmosios instancijos teismui nustatyti proceso organizavimo priemones, susidedančias, *inter alia*, iš prašymo pateikti dokumentus ar bet kokius su byla susijusius raštus.

62 Pagaliau pažymėtina, kad nagrinėjami dokumentai ir 2004 m. gegužės 4 d. Komisijos pastabų 46–49 punktai, kaip pažymėjo ieškovė savo 2004 m. liepos 16 d. prašyme dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, susiję tik su sąlyga dėl faktinių ir teisinių pareiškimų, *prima facie* patvirtinančių prašomų priemonių reikalingumą.

63 Prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones turi būti atmestas dėl skubos nebuvimo, nesant būtinybės nagrinėti, ar yra patenkintos kitos sąlygos taikyti laikinąsias apsaugos priemones, t. y. faktiniai ir teisiniai pareiškimai, *prima facie* patvirtinantys prašomų priemonių reikalingumą, nes laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas mano, kad nagrinėjami dokumentai nėra reikšmingi prašymo dėl laikinųjų priemonių taikymo tyrimui, todėl nereikia imtis dėl nurodytų dokumentų ieškovės prašomų priemonių.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKAS

nutaria:

1. Atmesti prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.

2. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

Paskelbta 2004 m. liepos 27 d. Liuksemburge.

Sekretorius — Pirmininkas

H. Jung — B. Vesterdorf